

СВОБОДЕНЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 месеца 4 лева.

Редакторъ-стопанинъ
СТЕФАНЪ ИВ. ЦЕТКОВЪ.

Редакцията ни се помещава на
ул. „Драгоманъ“ въ адм. на Т. Живковъ.

Такса за публикациите на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр. по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. на кв. с. м. Приставски и бирнич. обявления за 1 път по 5 ст., за 2 пъти 10 ст. на дума.

А. Илиевъ & С-не

ОСНОВАНА ВЪ 1895 ГОДИНА.

Съдалище: Варна — Клонове: София, Бургъ, Русе

ЕКСПЕДИЦИЯ И КОМИСИОНА.

Търговия съ газъ, солъ, каменни въглища,
минерални масла, желъзни греди,
марсилски керемиди и пр.

Индустриални и финансови изучвания.

Съдѣйствие за финансиране
надеждни прѣдприятия.

Добиване разни концесии и индустриални облаги.

Невшанско Селско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1241.

с. Невша, 25 юли 1915 год.

Невшанското Селско Общин. Управление, обявява, че на 10 августъ н. г. отъ 2—5 часа послѣ обѣдъ въ канцеларията си ще произведе втори явни наддавателенъ търгъ за отдаването подъ наемъ общинската жилищна магацина съ жилището ѝ при гара Невша.

Първоначалната цѣна е 400 лева.

Залогъ за право участие въ търга се изисква 5% върху първоначалната оцѣнка.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ въ общинското управление.

Кметъ: Н. П. Поповъ.

Секр.-Варникъ: Г. Хр. Шипановъ.

Невшанско Училищно Настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ № 49.

с. Невша, 25 юли 1915 год.

Невшанското Учил. Настоятелство, обявява, че на 10 августъ н. г. отъ 2—5 часа послѣ обѣдъ, въ канцеларията на общин. управление въ село Невша, ще се произведе втори търгъ съ явни наддаване за отдаването подъ наемъ 1/2 жилищна магацина съ жилището ѝ при гара Невша.

Първоначалната оцѣнка е 100 лева.

Залогъ за право участие се изисква 5% върху първон. оцѣнка.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ въ канцеларията на общ. управление.

Прѣседателъ: Б. Стойчевъ.

Касиеръ-Очетникъ: Г. Хр. Шипановъ.

Девненско Селско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1802

с. Девня, 25 юли 1915 год.

На основание протоколното рѣшение № 10 отъ 26 априль т. год. на Девненското училищно настоятелство, обявява се за знание, че настоятелството дири майсторъ, комуто да възложи по доброволно съгласие ремонта на основното училище въ с. Девня.

Прѣдприятието възлиза на 300 лева.

Желающитѣ да наематъ този ремонтъ могатъ да го прѣгледатъ и да дадатъ прѣдложенията си.

Прѣдложенията ще се приематъ до 14 августъ, 4 часа слѣдъ пладне въ общината.

Закона за общественитѣ прѣдприятия е задължителенъ.

Тържитѣ книжа за разглеждане сѫ въ общинското управление.

Разпоскитѣ за публикации сѫ за смѣтка на прѣдприемача.

Общ. Кметъ: Д. Вълчановъ.

Секр. Варникъ: А. Кръстевъ.

Купувамъ акции и облигации
отъ всички дружества и банки.

Справка редакцията на в. „Св. Гласъ“ за П. Д.

Какво ни налагатъ нашитѣ интереси.

Цѣлиятъ български народъ днесъ прѣживява минути, каквито неговата история отъ освобождението насамъ не познава по-трудни. Ако днесъ се намѣрятъ българи, които не съзирайтъ грозната трагичностъ на утрѣшния денъ, какъвто всѣко леко отнасяно къмъ разрѣшаване на българския въпросъ може да докара, то такива не могатъ да се нарекатъ българи. Защото прѣдстоищата окончателна катастрофа, като послѣствие на съзнателно или несъзнателно прѣнебрѣване самата дѣйствителностъ, не е празна дума, а най-възможенъ фактъ, който за винаги да погребее нашата досегашна независимостъ, всѣко българско държавно управление и да подпадне подъ чуждо иго. Отговора на Съглашението занимава всички ни и всѣки се старае да го разбере колкото се може по-пълно, за да опрѣдѣли личното си мнѣние по него. По поводъ на тоя „отговоръ“ се чуватъ разнообразни запитвания и се даватъ още по-разнообразни отговаряния, въ които явни се вижда всички онова заблуждение, въ което народа тжне. Така напр. едни схващатъ въпроса, че ако България се намѣри по какъвто и да е начинъ въ война срѣщу когото и да било, тя щѣла да служи на чужди само интереси, затова най-добре било да си стоимъ на страна. Други разсуждаватъ, че като нападнемъ сърбитѣ, за да отнемемъ Македония отъ тѣхнитѣ нозѣ, щѣли сме да услужимъ на Германия, ако ли пъкъ нападнемъ турцитѣ, щѣли сме да услужимъ на Съглашението. Затова считатъ въпроса за неразрѣшимъ и слѣдователно България се намира въ безизходно положение. Подобни разсуждения сѫ криви. И другъ пътъ сме казвали и пакъ ще кажемъ: България има свои интереси, които трѣбва да брани при всѣки случай и че въ дадения случай нейнитѣ интереси налагатъ да не оставаме пасивна въ тия врѣмена, когато наближава да се рѣши съдбата ѝ. Ако европейската война не ни засѣгаше, можеше да се мждрена на колкото щѣте маниери, но веднажъ очевидно, че интереситѣ на отечеството ни сѫ здравно задѣватъ отъ тая война, безпорна о нуждата отъ намѣса въ разрѣшението на въпроса съобразно съ общото положение на работитѣ. А общото положение на работитѣ е, че днесъ само съ оръжия се рѣшава съдбата на всѣки народъ, когото прѣко засѣга войната. Не трѣбва да се мисли, че ний като се намѣсимъ въ войната, ще етинемъ оръжия само на чужди инте-

реси. Ний ще служимъ изключително на български интереси, а пакъ ако косвенно окажемъ комуто и да било услуга, макаръ и рѣшающа изхода на войната, отъ това нѣма да пострадаме, а напротивъ, много ще спечелимъ. И въ минлия си брой се изказахме, че трѣбва да си разчистимъ за винаги смѣткитѣ съ турцитѣ прѣди всичко. Нѣма по естествено нѣщо за България да третира Турция като свой вѣченъ врагъ. Да допуснемъ, че съ това ще помогнемъ на Съглашението. Какво отъ това? Ако Съглашението побѣди, ползата за насъ е очевидна. Но и да не побѣди, каква врѣда ще имаме? Ще може ли Германия да ни осигури това, което желаемъ, или ще може ли да ни отнеме това, което сега ще си извоюваме? Не, защото въ никакъвъ случай Германия не ще може да излѣзе отъ войната съ такова влияние върху балканскитѣ държави щото тя напълно да диктува, защото тя ще се озове при положение, което ще ѝ отнеме възможността да се яви съ такова надмощие въ бъдещата конференция щото да осуети всѣчки постѣпки, които сега Съглашението прави за ония балкански държави, които, макаръ и косвенно му сѫ помогнали. Ний не вѣрваме, че правителството ще прѣнебрѣгне българскитѣ интереси само затова, за да се поирѣчи на усѣха на Англия, която винаги е била наша закрилица, макаръ че обстоятелствата прѣвъз. 1913. години я накараха да не прѣчи на Русия, когато послѣдната съ своята неразумна политика спомогна на сърбитѣ да изигратъ една подла роль спрямо насъ. Кой не знае поведението на Русия прѣди съюзнишката война, кой не знае, че тя ни докара погрома, но умѣтно ли е сега отъ зла воля за отицата да пропуснемъ единствения сгодеенъ моментъ да довършимъ до край своята трудна задача противъ Турция, която бѣхме прѣдприели на 5 октомври 1912 г.? Да нападнемъ Турция — това е продължение на освободителната акция, която безумието на бившитѣ наши съюзници безъ врѣме прѣкъсна. Днесъ ний трѣбва да очистимъ Европа отъ турцитѣ даже съ съдѣйствието на останалитѣ наши съседни врагове, които, ако си разбератъ интереситѣ, ще ни поспѣдватъ.

А. Д. Къ

Пакъ за скжпотията на живота.

По отношение на скжнии животъ може съ пълни положителностъ да се каже, че и общински и правителствени власти въ България — не говоримъ за други страни — сѫ окончателно дие

кредитирани въ очитѣ на гражданитѣ, особено въ очитѣ на ония общественни слоеве, върху които най-много е струпанъ цѣлия непосимъ товаръ на окжпотията. Всѣка властъ, която и да била тя, почина върху принципъ на общественото благосъстояние. Всѣка акция, цѣлѣдирчета било отъ община било отъ държава, има своето произхождение въ наложителната необходимостъ да се запази принципъ на благосъстоянието, както на цѣлата страна, така и на отделнитѣ нейни членове. За организиране на тая грандиозна мѣрка опрѣмо общественитѣ интереси е създадена властѣта въ всички нейни разклонения. Въ една умно и честно уредена страна нѣма мѣсто за привилегии и фаворизации; тамъ владѣе лоното съзнание за благородно изпълнение дългѣтъ отъ страна на всѣки органъ на властѣта. Да, вончо това е безпорно вѣрно. Но като говоримъ така, не мислимъ да караме организиратѣ на напигъ власти да се надигнатъ до висотата на своята благородна задача. Ний знаемъ, че подобно нѣщо не е възможно докато условията на живота каратъ самата върховна властъ да нарушава законѣта. Кой не знае какъ се тѣже гражданската свобода прѣзъ врѣме на избори по разпореждане на властѣта? Ний искаме да обрѣнемъ снманието на властѣтъ въ тѣхъ ежеднегнотото ограбване населението чрѣзъ баснословната експлзия на най-необходимитѣ за живота продукти. Ний искаме да нагяраме и обществото да се пробуда и да може да разбере, че то е длъжно да иска отъ властѣтъ да заематъ своето мѣсто съ съвѣтното достоинство, като се загрижатъ да въведатъ една хармония между тѣхния служебни длѣгъ и благосъстоянието на населението. Държавата харчи милиони и милиарди за да се снабди съ всички средства за защита на отечеството, а едновременно оставя членовѣта на послѣдното да се измръсватъ физически и морално отъ оня гнетъ на глѣда и мизерията, които алчни продавачи имъ причиняватъ въ тѣхни мжчителни врѣмена. И което е най жалко и най-възмутително, то е, че нито правителството, нито общинитѣ досега можаха да взематъ мѣрки за прѣмахване на тая ненаситностъ за пари. Отъ извѣстно врѣме цѣлото българско население се трови съ развалено брѣшно, за да се изпълнятъ дълговетѣ на търговцитѣ; цѣлитѣ на всички артикули сж стигли до чудовишни размѣри и като че ли въ България нѣма общини, нѣма правителство, които веднага да ограничатъ хищницитѣ и да ги толгятъ подъ отговорностъ. Очевидно е, че органигъ на властѣта, ако не сж заинтересовани въ ограбването, на населението, сж крайно невѣжи да не могатъ да ограничатъ разпространеното разбойничество. Всѣка община, по разпореждане на върховното правителство, може да реквизира всички стоки и да ги продава по възможни цѣни. Мотивна, че нѣма яност на стоки, не оправдана поскжливачество; той само обяснява послѣдното. Споредъ логиката на продавачитѣ, които продаватъ екжно извѣстни артикули защото сж малко, излиза че само който може да плати повече, той ще се снабди съ нужнитѣ му артикули. Но тая логика води само къмъ да нѣща еднѣкво неинтересни за обществото: забогатяване на търговецѣ и лишения за по-бѣднитѣ. Разбираме разпореждане да се ограничи до извѣстна степенъ продажното на нѣкой артикулъ, — да се продаватъ напр. веднажъ или дваждъ въ седмицата, за да може на вончки да стига, но да се продаватъ съ високи цѣни, отъ което само богатитѣ да могатъ да живѣятъ, а опромаситѣ да гладуватъ или да купуватъ долокачествени продукти, — това е поворно за пазначението на всѣка властъ явление. Една властъ, която не може да запази интереситѣ на оня общественъ слой, срѣщу гърдитѣ на чинитѣ членове утрѣ ще се сипятъ картѣчни куршуми, а остава да блаженствуватъ тия, които и порано и сега сж бивали на завѣтъ далечъ отъ лицето на смъртѣта, тия не е властъ за общи интереси, а за охраняване интереситѣ на малцина само народни паразити. Вмѣсто комитетъ за помагане на бѣднитѣ, много по-умѣтно е да се взематъ срѣзни мѣрки противъ грабительството. В. Г.

Дневни новини.

Морски празникъ. На 2 августъ, по случай възшествието на прѣстола на Н. Величество Царя, чиновѣтъ отъ флота съ събѣйствието на Варненската община, Българското търговско паракодно д-во и Варненското пристанищно управление устройватъ морски празникъ въ полза на фонда „Отецъ Паисий“, по слѣдната програма, която ще се изпълни въ залива прѣдъ градината „Св. Стефанска България“:

9—12 часа пр. об. Посѣщаване военитѣ и търговски кораби.
3 ч. сл. об. Почва се слѣдобѣдното посѣщаване на военитѣ и търговски кораби (за първѣтъ трае до 7 ч. и 30 минути, а за вторитѣ — до края на увеселението).

4 1/2 часа сл. об. Изстрѣлъ отъ „Надежда“ — начало на упражнението. Музиката заедно съ хора отъ Машинното училище изпълватъ „Шуми Марица“ и юбилейната пѣсенъ на Негово Величество.

№ 2. Прѣминаватъ всички лодки отъ флотата, начело на които е ученишкия морски легионъ.

№ 3. Надпрѣварване на гребни лодки.

№ 4. Надпрѣварване на вѣтроходни лодки.

№ 5. Надпрѣварване въ плаване.

№ 6. Раздаване на наградитѣ.

№ 7. Минна стрѣлаба отъ 2 минопосеца.

№ 8. Спущане на флага съ церемония.

№ 9. Минна атака върху „Надежда“ отъ група минопосеца.

№ 10. Пооща сигнализация и бойна освѣтление съ прожекторитѣ отъ „Надежда“, Експлоатация и тия на Минната частъ.

№ 11. Прослава на Огца Паисия.

№ 12. Даване награда на двѣ отъ двойкитѣ, които сж събрали най-голямъ сборъ.

Прѣдъ видъ на високородолюбивата цѣль на празника отъ една страна и отъ друга — слабѣтъ познания на българина по морския животъ, вѣрваме, че Варненското гражданство, ще се отзове масово за тържественото отпразнуване на този първи по рода си празникъ, дѣто освѣтъ, че ще може да внесе лентата си за осжествяване хубавата народна мечта — постройката на народния крайцеръ „Огецъ Паисия“, — но ще има и рѣдката възможностъ прѣзъ една приятно прѣкарана вечеръ да се запознае съ живота на морето и на военитѣ кораби.

Въ интереса на варненци е да дадатъ всичката си поддръжка за по-блѣското отпразнуване на празника, защото отъ успѣха на този първъ оигъ ще зависи дали тоя празникъ да остане да се празнува ежегодно.

Въ послѣдния случай морскитѣ тържества ще бѣдатъ най-интересната частъ на сезона и ще привличатъ ежегодно

многохляденъ народъ отъ всички краища на Отечеството.

Нѣмъ училищното настоятелство. Варненското училищно настоятелство миналата година направи масово размѣстване на първоначалнитѣ учители въ началото на учебната година. Учителството своевременно се застъпи, обаче не биде чутъ. Тая постѣпка на настоятелството бѣ въ разрѣзъ съ правилници и закони. Министерството обрѣна внимание, на настоятелството да ревизира тая си постѣпка, обаче н-вото не направи това.

Не би било злѣ т. г. настоятелството да си корегира м. г. рѣшение.

Учителството чака и ще чака да види една справедлива и законна разпоредба отъ едно автономно учреждение. Дано бждемъ чути.

Ще се потърсимъ при вторъ случай съ факти да обосновимъ желанието на учителството.

Художествена изложба. Учителѣтъ при основ у-ще въ Варна Стайко Костовъ открива изложба на картини въ у-ще „Сулици“ отъ 31/VII до 15 августъ.

Гражданството, което посѣти тая изложба, ще остане съвсѣмъ изнепадено отъ неподозирани талантитѣ художници. Единъ скроменъ, крайно скроменъ учителъ, който не е виждалъ вратитѣ на академия и на рисувални училища, ни поднася своя трудъ. Прѣдставлява голѣмъ интересъ тая изложба, защото въ картинитѣ на г-нъ Костова има заложби за единъ грамаденъ художникъ. Той прѣдава небето, въздуха, родното наше небе съ рѣдка вѣщина. Бѣданетъ прѣдъ г. Костова е цѣло свѣтло, сийно.

Неговитѣ пейзажи съ блажни бой изъ околноститѣ на Варна сж нѣщо рѣдко — идете и се насладете отъ творчеството на единъ истински талантъ.

Министъръ Ж. Бакаловъ и Печатарския Сюзъ. Напоследъкъ се е явила една депутация отъ името на Печатарския Сюзъ да моли м-ръ Бакаловъ за отмишване разрѣшението на държавната печатница да откупи всичката намираща се въ страната хартия за свои пужди. Отговорено и е било, че държавата не може да жертва интереситѣ на държавната печатница за тия на частното производство. По тоя поводъ печатарския сюзъ въ лицето на своя органъ е послѣ ожесточена борба противъ м-ръ Бакаловъ отъ една страна и управлението на държавната печатница отъ друга.

Дѣйствително печатарския сюзъ въ своитѣ крайни извори, отнасяни се до твърдението му, че производството на държавната печатница, като такова, що конкурира частното производство, трѣбва да се ограничи до минимумъ, е неправъ, но въ случая справедливостта изисква, да се признае, че правото се памира на негова страна.

Съ произволното рѣшение на министерския свѣтъ, издадено подъ давлението на м-ръ Бакаловъ, да се откупи хартията въ страната за държавната печатница се нанаси ударъ на цѣлото печатарско сѣловие. Чрѣзъ него повече отъ двѣста печатарски заведения се осжждатъ на неизбежна гибелъ, защото тѣ нѣма да иматъ тая възможностъ и сила да се противопоставятъ на не лоялната конкуренция на държавната печатница, която разполага съ милионитѣ на държавата, при откупуване запаситѣ отъ хартия въ страната. Освѣтъ това съ тая си мѣрка министерския свѣтъ, поставя прѣзъ цѣлата обществена мисълъ прѣзъ всичкото врѣме на настоящата криза, понеже нѣма да има хартия на която да се печататъ книги, списания, вѣстници, и пр.

Върху тая неразбория, както и върху исканията и борбата на Печатарския сюзъ ще се потърсимъ съ специална статия въ слѣдния брой.

Статистика върху свѣтовната война. (Изъ в. „Димитица“, 21.VII.) Въ английския вѣстникъ „Sydney Brooks“ срѣщаме слѣдната интересна статистика, която дава пластична картина на днешната голѣма война.

До днесъ сж въ война 12 държави, и като изключимъ Италия, Китай и южно американитѣ държави, нигр едина отъ днешнитѣ неутрални държави още не знае, да ли ще се отърва отъ война.

Въ Европа отъ всѣки седемъ четвъртити километри, петъ принадлежатъ на воюващитѣ държави, а отъ всѣки 12 души 10 сж на тия държави.

Въ Африка положението е още по-лошо. Ако считаме Мароко френска земя, тогазъ само испанскитѣ колонии, Абисиния и републиката на негритѣ, Либерия, сж неутрални, по туй е само 1/12 отъ земята на Африка, населена само съ 1/7 отъ населението тамъ.

Въ Азия повече отъ половината на населението е на воюващитѣ държави. Австралия е цѣла на Англия.

Въ Съединенитѣ Щати 12% отъ гражданитѣ принадлежатъ къмъ воюващитѣ държави, и само южна Америка не е привлечена въ въртежа (vortex) на войната. Всичко-около единъ милиардъ хора се намиратъ днесъ въ военно положение.

Доброволческото д-во „Сливница“ капи всички членове и нечленове доброволци, да се явятъ на 2 августъ, 8 часа сутринѣта съ ордени и медали въ бирария „Каракашевъ“, отгдѣто, начелъ сж знамето, заедно съ потѣчениитѣ и македонско-одринскитѣ доброволци, ще се отправятъ за молебна и парада по случай възшеств. на прѣстола на Н. В. Царя.

Убийство. Елена М. х. Данаилова, богата двоица, биде убита на 29 м. м. въ дома ѝ отъ нейния слуга. Прѣдполага се, че убийството е извършено съ цѣль за отмъщение, или за ограбване на пари. Убийцѣтъ не е заловенъ.

III Варненски Съдебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 874

Въ допълнение на обявлението ми № 725 отъ 12 юний т. г., публикувано въ Държ. Вѣстникъ брой 152 обявявамъ, че продажбата на:

Къща въ гр. Варна на улица „Успѣнска“, при събѣди: Еврейската община, Елена Павлова, Наслѣдницитѣ на Сарандоолъ и улица е почната на 10 юлий 1915 г. и ще продължава до 10 августъ 1915 г. 5 часа слѣдъ обѣдъ, съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственъ на Михалъ Филиповъ отъ гр. Варна, продава се за дългѣтъ му къмъ Варненската Гр. Община, първоначална цѣна 15500 лв.

Желаящитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

гр. Варна, 16 юлий 1915 год.

II за III Сѣд. Приставъ: Н. Николовъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 873

Въ допълнение на обявлението ми № 726 отъ 12 юний т. г., публикувано въ Държ. Вѣстникъ брой 152, обявявамъ, че продажбата на:

Къща въ гр. Варна на ул. „Бѣла“ № 102, при събѣди: Ат. Ставревъ, ул. „Солунска“ и „Бѣла“ е почната на 10 юлий 1915 г. и ще продължава до 10 августъ 1915 г. 5 часа слѣдъ обѣдъ, съ правонадаване въ 24 ч. 5%.

Горния имотъ е собственъ на Михалъ Филиповъ отъ гр. Варна, продава се за дългѣтъ му къмъ Варненската Гр. Община, първоначална цѣна 40900 лв.

Желаящитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

гр. Варна, 16 юлий 1915 год.

II за III Сѣд. Приставъ: Н. Николовъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 875

Въ допълнение на обявлението ми № 727 отъ 12.VI т. год., публикувано въ Държ. вѣстникъ брой 153, обявявамъ, че продажбата на: къщата въ гр. Варна I уч. улица „Св. Параскева“ подъ № 195/96 при събѣди: Елена Солакова, свещеникъ Атанасъ и улица, е почната на 11 юлий 1915 год. и ще продължава до 10 августъ 1915 год. 5 часа слѣдъ обѣдъ, съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственостъ на Михалъ Филиповъ отъ гр. Варна, продава се за дългѣтъ му къмъ Варненската градска община първоначална цѣна 15000 лева.

Желаящитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

гр. Варна, 16 юлий 1915 год.

II за III Сѣд. Приставъ: Н. Николовъ